

Kinszki Gábor És Anyukája, Kinszki Ilona Hajmosás Közben

Ez is itt Nógrádverőce. A kép 1934-ben készülhetett, természetesen apukám csinálta. Az anyukám mossa Gabika haját a vízben. Nem volt fürdőszoba a nógrádvercei házukban. Volt egy ilyen fürdőház, egy ilyen kis bódészerű, amiben volt egy ilyen nagy bádogg teknő, és egy kanna, volt egy ilyen üst, ahol lehetett vizet melegíteni, ha begyűjtöttak fával. De ezt szinte sohasem kellett használni, mert a Duna tiszta volt, gyönyörű, inni lehetett volna belőle. Tehát lehetett benne fürdeni.

Anyukám főzött mindennap. Vásárolni is lehetett ott helyben jól. Volt, a Bavlik nevezetű Román férfi, ő volt a boltos, nagyon jóban voltunk vele, egy nagyon értelmes ember volt. Anyukámnak volt egy petróleumfűzője, volt benne két kanóc, lehetett csavarni, és akkor fölötte pedig volt egy olyan lap, amit ki lehetett hajtani, tehát két edényben egyszerre lehetett rajta főzni. Ezen főzött anyukám. Két fogást is meg tudott egyszerre csinálni, de bármit, még kirántott ételeket is tudott, azt nagyon szerettük mindannyian. Volt mindig nagy vendégség, rengetegen jöttek mindig a rokonok, imádott odajönni anyukám több tetsvére is, az Aranka, a Gyöngyi. Soha nem aludtak ott, jöttek-mentek. Óránként volt vonat Pestre és Pestről is.

A háznak volt egy verandája. Egy szoba és egy veranda. Nem volt konyha, a verandán főztünk, vagy ha olyan volt az idő volt, kinn a kertben. Imádtunk ott lenni.